

LECTIO DUODETRICESIMA

PLAUTUS, TERENCEIUS

A SZÉPSÉG ÁTKA

Art. Quid tibi ego dicam, quod omnes mortales sciunt,

Pyrgopolynicem te unum in terra vivere

virtute et forma et factis invictissimum?

amant ted omnes mulieres, neque iniuria,

qui sis tam pulcher; vel illae quae here pallio

me reprehenderunt. **Pyrg.** Quid eae dixerunt tibi?

Art. Rogitabant: 'hicine Achilles est?' inquit mihi.

'immo eius frater' inquam 'est'. ibi illarum altera

'ergo mecastor pulcher est' inquit mihi

'et liberalis. vide caesaries quam decet.

ne illae sunt fortunatae quae cum isto cubant.

Pyrg. Itane aibant tandem? **Art.** Quaen me ambae obsecraverint,

ut te hodie quasi pompam illa praeterducerem?

Pyrg. Nimiast miseria nimis pulchrum esse hominem.

A RABSZOLGA SZELLEMI FÖLÉNYE

DEMIPHO incertumst quid agam, quia praeter spem atque incredibile hoc mi optigit:

ita sum irritatus animum ut nequeam ad cogitandum instituere.

quam ob rem omnis, quom secundae res sunt maxume, tum maxume

meditari secum oportet quo pacto advorsam aerumnam ferant,

pericla damna exsilia: peregre rediens semper cogitet

aut fili peccatum aut uxori' mortem aut morbum filiae

communia esse haec, fieri posse, ut ne quid animo sit novom;

quidquid praeter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro.

CHREMES o Phaedria, incredibile[st] quantum erum ante eo sapientia

meditata mihi sunt omnia mea incommoda eru' si redierit.

molendum esse in pistrino, vapulandum; habendae compedes,

opu' ruri faciundum, horum nil quicquam accidet animo novom.

quidquid praeter spem eveniet, omne id deputabo esse in lucro.